

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΕΕΕ

του Γιάννη Χατζηθεοδοσίου, Γενικού Γραμματέα Ε.Ε.Α.

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι

Θέλω να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκέψεις και διαπιστώσεις μου. Όλοι νομίζω ότι συμφωνούμε ότι βιώνουμε μία παράλογη εποχή. Παράλογη απ' όλες τις απόψεις. Αν έπρεπε όμως να σταθούμε ιδιαίτερα σε ένα συναίσθημα που κυριαρχεί, όχι μόνο ανάμεσα μας, αλλά στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, αυτό θεωρώ ότι θα ήταν η αβεβαιότητα. Αβεβαιότητα για το παρόν, για το μέλλον και δυστυχώς για τη διατήρηση των κεκτημένων του παρελθόντος. Κυρίως για αυτή την κατάρρευση αισθάνομαστε αβεβαιότητα. Λείπουν πλέον οι σταθερές που γνωρίζαμε και που ήταν απόρροια της δράσης και των αγώνων κάποιων παλαιότερων από εμάς και πλέον έχουμε μπει για τα καλά σε ένα περιβάλλον που μοιάζει με βάλτο. Τίποτα δεν είναι όπως χθες και το μεγάλο ερώτημα είναι αν το αύριο θα είναι καλύτερο από το σήμερα.

Δυστυχώς, ειδικά για τον θεσμό μας, οι εκτιμήσεις δεν είναι καθόλου αισιόδοξες. Όχι μόνο καταρρέουν εκκωφαντικά ιστορικές κατακτήσεις ετών, όχι μόνο ο θεσμός βυθίζεται όλο και περισσότερο στην ανυποληψία, αλλά πρέπει και να πείσουμε τον κόσμο μας, τα μέλη μας, ότι η κριτική που μας ασκείται από μέρους τους δεν είναι άδικη. Αλήθεια, τι μπορεί να πει κανείς σε όλους αυτούς που περιμένουν από εμάς και τα έργα μας, να «γεννηθεί» μία ελπίδα σε αυτόν τον αγώνα επιβίωσης που δίνουν καθημερινά;

Θα ήθελα να αναφερθώ σε συγκεκριμένες καταστάσεις που δείχνουν ξεκάθαρα το μέγεθος του προβλήματος που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε. Θα ξεκινήσω από τη λεηλασία των αποθεματικών μας, κάτι που γνωρίζετε όλοι. Θα συνεχίσω με τη νομοθετημένη εξόντωση των Επιμελητηρίων μέχρι το 2015. Σίγουρα ο ιστορικός του μέλλοντος θα αφιερώσει πολλά κεφάλαια για το παρασκήνιο που μας οδήγησε σε αυτό το σημείο. Κοινή συνισταμένη των παραπάνω, είναι μία. Ο αργός οικονομικός θάνατος που μας περιμένει και που απ' ό,τι φαίνεται,

αποτελεί τη μοναδική πραγματική «μέριμνα» της Πολιτείας για τον Επιμελητηριακό θεσμό.

Ερχόμαστε σήμερα, για μια ακόμη φορά, να διαμαρτυρηθούμε, να προτείνουμε, να ελπίσουμε, και μετά να «διαλυθούμε ησύχως». Ίσως, και να επιδώσουμε κάποιο έντονο ψήφισμα διαμαρτυρίας ή να στηλιτεύσουμε τις προσωπικές ευθύνες κάποιου πολιτειακού παράγοντα.

Ήδη κάποιοι συμμετέχουν ενεργά, υποκινούν και ενορχηστρώνουν μέσα από μια παρασκηνακή συζήτηση την διάλυση του θεσμού και την αποψίλωση του. Γιατί; Αν γίνει αυτό ποιος θα προάγει με τις προτάσεις του την κοινωνική ανάπτυξη και την επιχειρηματική ανάπτυξη σε μια χώρα που έχει χάσει τον οικονομικό της προσανατολισμό;

Να σας θυμίσω τι έγινε στην Ισπανία. Μέσα σε δύο χρόνια από την διάλυση του επιμελητηριακών οντοτήτων η κυβέρνηση αναγκάστηκε να επαναφέρει τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, με αυξημένες αρμοδιότητες και με υποχρεωτική συνδρομή γιατί η δημόσια διοίκηση, αδυνατούσε να ανταπεξέλθει στον αυξημένο όγκο διοικητικών και τεχνοκρατικών προβλημάτων που αντιμετώπισαν επιχειρήσεις και επαγγελματίες με την προσωρινή αναστολή του θεσμού.

Αυτή δεν είναι μία αυθαίρετη διαπίστωση, αλλά η ερμηνεία όσων έχουν προηγηθεί. Υποσχέσεις και λόγια που παραμένουν στα χαρτιά. Ακούσαμε για την «πρόθεση» να μην ισχύσει η άρση της υποχρεωτικής εγγραφής, για την «δέσμευση» για εντονότερη παρουσία των επιμελητηρίων σε συγχρηματοδοτούμενες δράσεις. Και όχι από αναρμόδιους, αλλά από τα πιο επίσημα χείλη! Τι έχουμε δει έως τώρα; Τίποτα!!

Που είναι η περιβόητη ρευστότητα και ενίσχυση της αγοράς για την οποία έχει γίνει τόσος λόγος; Αλήθεια, χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις για να καταλάβει κανείς ότι όλα όσα δρομολογούνται, οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε περαιτέρω συρρίκνωση του ΑΕΠ; Η υπέρμετρη φορολόγηση υποχρεώνει πολλούς από εμάς σε αδυναμία πληρωμής. Η μεσαία τάξη εξαφανίζεται. Η ανεργία «τρέχει» με ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Πως θα επιβιώσουν επιχειρήσεις όταν η καταναλωτική και αγοραστική δύναμη των πολιτών εξανεμίζεται; Τα «λουκέτα» των μέχρι χθες υγιών επιχειρήσεων, έρχονται το ένα μετά το άλλο. Οι περισσότεροι συνάδελφοι

μας αδυνατούν να ανταποκριθούν στις οφειλές με αποτέλεσμα να απαιτείται η κατάσχεση των περιουσιασκών τους στοιχείων. Γινόμαστε κακοπληρωτές όχι επειδή το θέλουμε, αλλά επειδή εκεί μας οδηγούν. Η συνταγή είναι λάθος και είναι επιτέλους καιρός να το αναδείξουμε, εμείς οι άνθρωποι της αγοράς. Η κρίση συνάδελφοι, δεν ξεπερνιέται με την ύφεση.

Εκτός όμως από αυτό το θέατρο του παραλόγου στο οποίο γινόμαστε καθημερινά θιασώτες, έχουμε να αντιμετωπίσουμε και μία πολεμική κατά των Επιμελητηρίων που δύσκολα μπορεί να ερμηνευθεί από γνώστες της οικονομίας. Μέχρι και σε μηνύσεις αναγκάστηκε να καταφύγει η ΚΕΕΕ για να αντιμετωπίσει την άδικη μεταχείρισή της και τον αποκλεισμό της από ευρωπαϊκό πρόγραμμα στο οποίο ήρθε πρώτη στην αξιολόγηση! Λες και τα Επιμελητήρια είναι έννοια ασύμβατη με τη προαγωγή της επιχειρηματικότητας στη χώρας μας!

Και εδώ είναι που πρέπει να απαντήσουμε στο κρίσιμο ερώτημα. Τι κάνουμε; Ποια στάση πρέπει να κρατήσουμε;

Συνάδελφοι. Σε αυτές τις κρίσιμες ώρες οφείλουμε στους εαυτούς μας, στα μέλη μας, στην ίδια την κοινωνία, να προστατεύσουμε τον Επιμελητηριακό θεσμό, να αναλάβουμε πρωτοβουλίες και κυρίως να πιέσουμε την Πολιτεία για το δίκαιο των αιτημάτων μας και για τη χρησιμότητα που θα φέρουν στην πραγματική οικονομία οι υλοποιήσεις των προτάσεων μας. Ενίσχυση των επιχειρήσεων, επιμορφωτικά προγράμματα, αύξηση της επιχειρηματικότητας, δημιουργία θέσεων εργασίας, «φρένο» στην φορομπηχτική πολιτική. Να τι χρειάζεται για να ξαναπάρει μπροστά η οικονομία.

Μόνο με την δική μας –ουσιαστική- πίεση, μπορεί να βελτιωθούν ορισμένα πράγματα. Και εξάλλου αυτός είναι και ο θεσμικός μας ρόλος ως σύμβουλοι της Πολιτείας. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να τον αρνηθούμε. Μην φανούμε κατώτεροι των περιστάσεων.

Προτείνω στο σώμα και στη Δ.Ε. της ΚΕΕΕ να αναληφθούν, άμεσα, δράσεις και πρωτοβουλίες, με τη βοήθεια εξειδικευμένων επιστημόνων, φορέων, και την ενεργή συμμετοχή όλων μας, ώστε:

-Να ανασυντάξουμε το θεσμικό μας πλαίσιο, να προτείνουμε συγκεκριμένες δράσεις, (σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο), και αρμοδιότητες που αντανακλούν σε χαρακτηριστικά σύγχρονων ευρωπαϊκών επιμελητηρίων.

-Να θεσμοθετηθεί η σύμφωνη γνώμη των Επιμελητηρίων για την ανάληψη κάθε πολιτειακής δράσης που αφορά τα μέλη μας και την επιχειρηματικότητα στη χώρα μας. Να παραδώσουμε στην πολιτεία, για όλα αυτά, έτοιμα σχέδια νόμων και αιτιολογικές εκθέσεις, και να πιέσουμε σε κάθε πολιτική κατεύθυνση να συζητηθούν και να ψηφιστούν.

-Δημιουργία ανοιχτού πολιτικού επιχειρηματικού φόρουμ ώστε να δούμε ποιες από τις δικές μας προτάσεις προχώρησαν σε ποιο επίπεδο και πόσος χρόνος χρειάζεται για την εφαρμογή τους .

- Ανάπτυξη υπηρεσίας με σκοπό την παροχή πληροφόρησης στις επιχειρήσεις για πρακτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς τους όπως τα δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας και των εμπορικών σημάτων.

Είναι ώρα να δείξουμε την αντίδραση μας και την πραγματική μας δύναμη σε όλους αυτούς που επιδιώκουν να μας κλείσουν στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Ας σταματήσουμε να αδικούμε τους εαυτούς μας και να απογοητεύουμε τα μέλη μας. Δεν υπάρχει ούτε λεπτό για χάσιμο. Ότι είναι να γίνει, πρέπει να γίνει τώρα! Γιατί διαφορετικά δεν θα υπάρξει αύριο για κανέναν μας και αυτό είναι κάτι που οφείλουμε να λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη.

Συνάδελφοι, ο χρόνος δεν περιμένει κανέναν. Σας Ευχαριστώ!

Γιάννης Χατζηθεοδοσίου
Γενικός Γραμματέας Ε.Ε.Α.
Μέλος της Κ.Ε.Ε.Ε.